

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 2Cob/30/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112215884  
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Bahníková  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1112215884.1

## Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Arcus International, s.r.o., so sídlom 930 36 Horná Potôň č. 85, IČO: 36 259 829, zast. JUDr. Tamás Puskás, advokát, Alžbetínske nám. 1203, Dunajská Streda proti odporcovi: Wejron, s.r.o., Haydnova 17, 811 02 Bratislava, IČO: 35 953 952, zast. BDM Legal s.r.o., advokátska kancelária, Tallerova 4, Bratislava, o zaplatenie 3.739,31 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 32Cb/207/2012-137 zo dňa 16.10.2014 takto

### rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 32Cb/207/2012-137 zo dňa 16.10.2014 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

### odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava I napadnutým rozsudkom zamietol žalobný návrh a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi trovy konania v výške 224,- eur titulom súdneho poplatku za odpor a trovy právneho zastúpenia vo výške 714,84 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení súd uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom doručeným súdu dňa 23.05.2012 domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 3.739,31 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne odo dňa 24.03.2012 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzavreli dňa 27.09.2011 Zmluvu o dielo - objednávka č. 11D5140, na základe ktorej navrhovateľ pre klienta vykonal časť diela. Celková dohodnutá cena diela predstavuje sumu vo výške 26.204,11 EUR s DPH k splateniu ktorej malo dôjsť tromi čiastočnými úhradami odporcu, a to:

1. Zálohová platba vo výške 40% z celkovej ceny diela so splatnosťou 3 dni na základe predfaktúry vystavenej navrhovateľom
2. Zálohová platba vo výške 30% z celkovej ceny diela so splatnosťou 3 dni na základe predfaktúry vystavenej navrhovateľom 7 dní pred zahájením montážnych prác
3. Zostatková hodnota dohodnutej ceny diela na základe vyúčtovacej faktúry so splatnosťou 14 dní od jej vystavenia navrhovateľom

Navrhovateľ v zmysle vyššie uvedeného vystavil dňa 21.09.2011 predfaktúru č. 0019/2011 na sumu vo výške 10.482 EUR s DPH a dňa 02.11.2011 predfaktúru č. 0021/2011 na sumu vo výške 7.861 EUR s DPH. Predfaktúra č. 0019/2011 bola odporcom uhradená dňa 26.09.2011 a predfaktúra č. 0021/2011 bola odporcom uhradená dňa 30.11.2011.

Dňa 02.01.2012 zaslal navrhovateľ odporcovi výzvu na zaplatenie a poskytnutie súčinnosti, v zmysle ktorej bolo odporcovi oznámené, že navrhovateľ nemohol ku dňu predmetnej výzvy riadne vykonať, dokončiť a odovzdať predmet Zmluvy o dielo, nakoľko zo strany odporcu nebolo poskytnuté spolupôsobenie potrebné k riadnemu splneniu si povinnosti navrhovateľa a to tak, že zo strany odporcu

nebola zabezpečená kooperácia potrebná pre ďalší výkon diela na mieste určenom na jeho výkon, a to v zmysle § 370 Obchodného zákonníka. Z uvedeného dôvodu navrhovateľ vystavil predfaktúru č. 0025/2011 zo dňa 05.12.2011 ako poslednú vyúčtovaciu predfaktúru k doposiaľ nezaplatenej časti dohodnutej ceny za dielo, ktoré si odporca objednal, a to na sumu 7.861,11 EUR. Zároveň bol odporca listom vyzvaný, že ak nedôjde k úhrade predfaktúry v zmysle predchádzajúceho odseku v lehote do 31.12.2012, navrhovateľ zväži odstúpenie od zmluvy o dielo podľa § 548 odsek 2 Obchodného zákonníka z dôvodu omeškania na strane odporcu. Odporca plnil faktúru č. 0025/2011 zo dňa 05.12.2011 len čiastočne, a to v sume vo výške 3.930,50 EUR. Z dôvodu nesplnenia si povinnosti odporcu k uhradeniu sumy 7.861,11 EUR z predfaktúry č. 0025/2011 zo dňa 05.12.2011 zaslal navrhovateľ odporcovi Odstúpenie od zmluvy o dielo podľa článku IX. VOP navrhovateľa, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o dielo - Objednávka č. 11D5140 zo dňa 27.09.2011, pričom odporcovi oznámil že podľa § 548 Obchodného zákonníka, ak zhotoviteľ odstúpil od zmluvy pre omeškanie objednávateľa a ak prekážka pre splnenie povinností objednávateľa nespočíva v okolnostiach vylučujúcich zodpovednosť, patrí zhotoviteľovi cena, na ktorú má nárok na základe zmluvy. Od tejto ceny sa odpočíta to, čo zhotoviteľ ušetril nevykonaním diela v plnom rozsahu. Z dôvodu neuhradenia celej sumy predfaktúry č. 0025/2011 ako dôvodu omeškania odporcu s plnením si svojej povinnosti vystavil ďalej navrhovateľ odporcovi konečnú vyúčtovaciu faktúru vo vzťahu k cene diela zo zmluvy, od ktorej odpočítal to, čo ušetril nevykonaním diela v plnom rozsahu, a to faktúrou č. 03120017 zo dňa 09.03.2012, splatnej dňa 23.03.2012, kde špecifikoval rozsah vykonaného diela podľa objednávky č. 11D5140 po odpočítaní ceny za bod 23 objednávky, bez ceny za navrhovateľom už zakúpený materiál k realizácii bodu 23, ktorý navrhovateľ nevykonával z dôvodu omeškania odporcu so splnením povinnosti.

Celková suma za dielo po odpočítaní sumy, výšku ktorej navrhovateľ ušetril nevykonaním diela v plnom rozsahu predstavuje sumu 26.012,81 EUR s DPH pozostávajúcej z dohodnutej ceny za časti diela riadne navrhovateľom vykonané v bodoch 1 - 22 objednávky č. 11D5140 v sume vo výške 25.787,64 EUR s DPH a sumy za navrhovateľom zakúpený materiál na realizáciu bodu 23 predmetnej objednávky vo výške 225,17 EUR s DPH, ktorú však navrhovateľ nevykonával z dôvodu omeškania odporcu. Z uvedenej sumy navrhovateľ odpočítal vo vyúčtovacej faktúre č. 03120017 zo dňa 09.03.2012 splatnej dňa 23.03.2012 zrealizované úhrady na navrhovateľom vystavené predfaktúry v sume 22.227,35 EUR. Suma, ktorú navrhovateľ na základe vyššie uvedeného požaduje uhradiť od odporcu je suma 3.739,31 EUR z faktúry č. 03120017 zo dňa 09.03.2012, splatnej dňa 23.03.2012.

Súd vo veci vydal dňa 13.07.2012 Platobný rozkaz sp. zn. 26 Rob/100/2012 voči ktorému podal v zákonnej lehote odpor žalovaný.

V odpore voči platobnému rozkazu nespochybnil, že s navrhovateľom uzatvoril zmluvu o dielo - akceptovanú objednávku č. 11D5140 zo dňa 27.09.2011 ktorej predmetom bolo zhotovenie a montáž okien a príslušenstva na nehnuteľnosti odporcu. Odporca však s poukazom na čl. III. Zmluvy o dielo Cena a platobné podmienky odsek 5 VOP navrhovateľa má za to, že navrhovateľ nebol oprávnený požadovať zaplatenie akejkoľvek zálohovej čiastky prevyšujúcej 70% z celkovej ceny diela, t. j. na vystavenie predfaktúry č. 0025/2011 a požadovať od odporcu zaplatenie pred dodaním diela. Z tohto dôvodu sa odporca nikdy nedostal do omeškania s akýmkoľvek záväzkom zaplatiť cenu diela, alebo jeho časť. Práve naopak, do omeškania sa dostal navrhovateľ, z dôvodu, že nedodrжал termín dodania diela stanovený v Zmluve o dielo. Navrhovateľ dielo v skutočnosti nikdy nedokončil a odporcovi neodovzdal, čím mu znemožnil riadne prevzatie diela a súčasne jeho obhliadku za účelom zistenia väd a ich nasledovnej reklamácie. Napriek tejto skutočnosti však odporca v dobrej viere uhradil časť sumy z prevyšujúcej 70% zálohy vo výške 3.930,50 EUR dňa 01.02.2012, a to najmä s prihliadnutím na stav rozpracovania diela.

Odporca si dal vypracovať znalecký posudok, na základe ktorého zistil hodnotu nákladov potrebných na odstránenie všetkých väd a nedostatkov predmetného diela, resp. hodnotu prác potrebnú na uvedenie diela do stavu predpokladaného podľa Zmluvy o dielo. V znaleckom posudku znalec Ing. Vladimír Muhl, Černyševského 21, Bratislava vyčíslil hodnotu prác na diele na uvedenie diela do stavu, ktorý by zodpovedal výsledku predpokladanému v Zmluve o dielo na sumu 2.340 EUR vrátane DPH. Cena za vyhotovenie znaleckého posudku bola 780 EUR vrátane DPH. Celkové náklady odporcu na uvedenie diela do stavu zodpovedajúceho Zmluve o dielo spolu s nevyhnutným nákladom na zhotovenie znaleckého posudku tak predstavujú sumu 3.120 EUR vrátane DPH, čo zároveň predstavuje škodu spôsobenú navrhovateľom odporcovi.

Odporca si preto v zmysle § 373 a nasl. Obchodného zákonníka uplatnil voči navrhovateľovi nárok na náhradu škody v celkovej výške 3.120,- EUR vrátane DPH ako obranu proti návrhu navrhovateľa.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní listinnými dôkazmi a vypočutím právnych zástupcov, ako aj štatutárnych zástupcov účastníkov konania považoval za nesporné, že zmluvné strany uzatvorili dňa 27.9.2011 Zmluvu o dielo - objednávka č. 11D5140, predmetom ktorej bolo zhotovenie a montáž okien a príslušenstva na nehnuteľnosti odporcu. Cena diela bola dohodnutá ako pevná cena vo výške 26.204,11 eur s DPH. Z vykonaného dokazovania bolo nesporné uhradenie dvoch zálohových predfaktúr. Tretia a posledná predfaktúra bola navrhovateľom vystavená dňa 05.12.2011 ako posledná vyúčtovacia faktúra na sumu 7.861,11 EUR. Odporca túto predfaktúru vedenú pod č. 0025/2011 plnil len čiastočne, a to vo výške 3.930,50 EUR. Z dôvodu neuhradenia celej predfaktúry č. 0025/2011 navrhovateľ vystavil odporcovi konečnú vyúčtovaciu faktúru č. 03120017 zo dňa 09.03.2012 (faktúra splatná dňa 23.03.2012), pričom v tejto faktúre navrhovateľ zohľadnil odporcom uhradené predfaktúry vo výške 22.227,35 EUR a žiadal, aby mu odporca uhradil sumu 3.739,31 EUR s DPH (č.l. 18 súdneho spisu).

V zmysle Zmluvy o dielo, v časti objednávky, ktorú podpísali obe zmluvné strany je v časti Spôsob platby“ uvedené: Zvyšná hodnota diela na základe vyúčtovacej faktúry so splatnosťou 14 dní od vystavenia“ (zvyšnou hodnotou je cena 30% diela)

Súd s poukazom na dohodnutý spôsob platby v zmluve ako aj na čl. III. bod 5 VOP, platných ku dňu 10.5.2011 dospel k záveru, že navrhovateľ nebol oprávnený na vystavenie tretej predfaktúry, resp. akejkolvek zálohovej platby, ktorá prevyšovala 70% z ceny diela. Predfaktúra č. 0025/2011 zo dňa 5.12.2011 na sumu 7.861,11 eur bola navrhovateľom vystavená neoprávnene.

Súd ďalej konštatoval, že navrhovateľ odstúpil od zmluvy - Objednávky č. 11D5140 zo dňa 27.09.2011 listom zo dňa 06.02.2012. Odporca odstúpenie od zmluvy prevzal dňa 23.02.2012. Navrhovateľ ako dôvod v písomnom odstúpení od zmluvy uviedol odstúpenie podľa čl. IX VOP navrhovateľa, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Objednávky č. 11D5140 zo dňa 27.09.2011, a to omeškanie odporcu s úhradou dlžnej sumy, v zmysle neuhradenia celej ceny z vyúčtovacej faktúry č. 0025/2011 na sumu 7.861,11 EUR zo dňa 05.12.2011, splatnej dňa 08.12.2011.

V zmysle termínu dodania diela bol v Zmluve o dielo stanovený termín do 40 dní odo dňa podpísania objednávky a uhradenia prvej predfaktúry. Prvá predfaktúra bola odporcom uhradená dňa 26.09.2011, termín dodania diela bol teda stanovený do 05.11.2011. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že by termín dodania diela dodržal a dielo odovzdal odporcovi riadne a včas.

Odporca uviedol, že navrhovateľ predmetné dielo nikdy nedokončil a riadne ho neodovzdal. Avšak i napriek tejto skutočnosti uhradil časť sumy z prevyšujúcej 70% zálohy vo výške 3.930 EUR dňa 01.02.2012 navrhovateľovi ako prejav dobrej vôle ako aj vzhľadom na rozpracovanosť diela. Navrhovateľ súdu nepreukázal ani tvrdenie, že by advokátska kancelária Mularčík and partners s. r. o. zaslala list - Výzvu na zaplatenie a poskytnutie súčinnosti zo dňa 28.12.2011 odporcovi (č. I. 62 súdneho spisu).

Súd dospel s poukazom na § 120 ods. 1 O.s.p. k záveru, že navrhovateľ počas konania nepreukázal, že by mu odporca neumožnil dokončenie diela, súdu navrhovateľ nepredložil ani neoznačil žiaden dôkaz, spôsobilý vyvrátiť tvrdenia odporcu.

Súd prvého stupňa s poukazom na zistený skutkový stav a ustanovenia § 37 ods. 1, § 40 ods. 1,2,3,4 Obč. zák., § 536 ods. 1,3, § 548 ods. 1,2 Obch. zák. žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Súd vzájomný návrh odporcu vylúčil uznesením na pojednávaní konanom dňa 16.10.2014 na samostatné konanie vzhľadom na stav konania, dokazovania veci a hospodárnosť konania. Znalecky posudok, ktorý odporca založil do súdneho spisu súd považoval výlučne za listinný dôkaz v tomto konaní.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a to s poukazom na § 205 ods. 2 písm. c), d) a f) O.s.p. z dôvodu, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; že dospel na základe

vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Namietal závery v rozsudku, že navrhovateľ nebol oprávnený vystaviť tretiu predfaktúru č. 0025/2011 zo dňa 5.12.2011, keďže podľa odôvodnenia navrhovateľ v tejto súvislosti neunesol dôkazné bremeno, keď nepredložil a ani neoznačil žiaden dôkaz na preukázanie svojich tvrdení.

Navrhovateľ však v priebehu konania poukázal na to, že všetky záležitosti ohľadne zmluvy o dielo, resp. ohľadne realizácie diela vybavoval W.. R. T.. W.. T. sa dohodol s navrhovateľom ohľadne podmienok realizácie diela, vrátane ceny diela, W.. T. komunikoval s navrhovateľom ohľadne realizácie diela počas celého obdobia pred realizáciou diela ako aj počas realizácie diela. Aj štatutárny zástupca odporcu potvrdil v tejto súvislosti, že sa nikdy nestretol osobne s konateľom navrhovateľa a že nikdy nemali žiadne rokovanie.

Práve z uvedených dôvodov sa obrátil navrhovateľ na W.. T., keď odporca meškal s úhradou 1. a 2. predfaktúry. Navrhovateľ sa totiž obával toho, že dielo bude vykonané a cena diela po dokončení diela uhradená už nebude. Konateľ navrhovateľa sa teda dohodol s W.. T., že navrhovateľ môže vystaviť 3. predfaktúru. Táto 3. predfaktúra bola pritom následne zo strany odporcu čiastočne uhradená.

Navrhovateľ poukázal na to, že opakovane navrhol vypočítať Ing. Kleina na pojednávaní, napriek tomu však prvostupňový súd W.. T. nevypočítal, čím nevykonal navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, t.j., že či mal W.. T. oprávnenie konať za odporcu, či navrhovateľ postupoval pri vykonaní diela riadne, či naozaj boli dané vady diela, či mal navrhovateľ oprávnenie vystaviť 3. predfaktúru, prečo odporca uhradil čiastočne 3. predfaktúru, v akom rozsahu bolo dielo zo strany navrhovateľa vykonané atď.

Prvostupňový súd v rozpore s § 157 ods. 2 O.s.p. ani nezdôvodnil v rozsudku, prečo nevykonal tento dôkaz.

Odporca ďalej uviedol, že prvostupňovému súdu sa síce nepodarilo doručiť predvolanie W.. T., avšak po prvom neúspešnom pokuse sa ani nepokúsil zistiť adresu pobytu W.. T. iným spôsobom.

Navrhovateľ ďalej v odvolaní poukázal na to, že ohľadne 3. predfaktúry zaslal navrhovateľ W.. T., ktorý bol v zmysle odporcom podpísanej objednávky kontaktnou osobou, e-mail, v ktorých urgoval zaplatenie 3. predfaktúry. Pokiaľ W.. T. v rozpore s jeho povinnosťami neinformoval odporcu o detailoch realizácie diela, tak ide v danom prípade o spor medzi odporcom a W.. T. a v žiadnom prípade nemôže za následky takého porušenia zodpovedať navrhovateľ.

Po čiastočnej úhrade 3. predfaktúry navrhovateľ následne zaslal odporcovi odstúpenie od zmluvy, na ktoré odporca nijako nereagoval, nezaslal navrhovateľovi žiadnu výzvu na dokončenie diela, nezaslal navrhovateľovi žiadnu reklamáciu, že dielo má vady. Odporca teda vôbec nepostupoval tak, ako keby bolo dielo zhotovené s podstatnými vadami, ale tak, ako postupujú dlžníci v obchodných vzťahoch, keď robia rôzne priesťahy.

Ohľadne skutkového stavu navrhovateľ ďalej poukázal aj na to, že prvostupňový súd žiadnym spôsobom neskúmal, do akej miery bolo dielo dokončené (napr. výsluchom W.. T.) a či teda mohlo ísť v danom prípade o bezdôvodné obohatenie na strane odporcu.

Ohľadom právneho posúdenia veci navrhovateľ namietal, že prvostupňový súd neaplikoval § 272 ods. 2 Obch. zák., ale nesprávne vychádzal iba z § 40 ods. 2 Obč. zák.

Keďže VOP navrhovateľa a ani písomná objednávka č. 11D5140 neobsahujú žiadne ustanovenie, podľa ktorých je možné meniť podmienky zmluvy len v písomnej forme, platí, že zmluvu o dielo uzavretú medzi navrhovateľom a medzi odporcom bolo možné meniť v zmysle § 272 ods. 2 Obch. zák. aj ústnou dohodou zmluvných strán. Prvostupňový súd následne nebral do úvahy ani ust. § 407 ods. 3 Obch. zák., podľa ktorého čiastočnou úhradou 3. predfaktúry a uvedením čísla predfaktúry ako variabilného symbolu uznal odporca svoj záväzok čo do dôvodu aj výšky.

Navrhovateľ s poukazom na to, že odporca bol v omeškaní s úhradou 2. predfaktúry až 25 dní, a s poukazom na čl. IX. a čl. III. ods. 7 VOP má za to, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec aj pokiaľ ide o posúdenie podmienok odstúpenia od zmluvy o dielo.

Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, eventuálne aby návrhu vyhovel.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

Uviedol, že p. T. bol koordinátorom stavebných prác na spornom diele a zabezpečoval len technickú stránku vykonávania diela. Hoci aj ako kontaktná osoba nebol oprávnený schvaľovať vystavenie faktúry. Navyše z Objednávky jasne vyplýva, že ju podpísal C.. G. G., t.j. konateľ odporcu, teda navrhovateľ musel vedieť, kto je oprávnený konať v mene odporcu.

Odporca v súvislosti s 3. predfaktúrou opätovne poukázal na čl. III. bod 5 VOP a na skutočnosť, že nakoľko zo strany navrhovateľa nedošlo k dokončeniu diela a jeho dodaniu odporcovi, navrhovateľ nebol vôbec oprávnený túto predfaktúru vystaviť.

Odporca nesúhlasí s úvahami navrhovateľa, že zmluvu možno meniť aj v ústnej forme, nakoľko by to musel odsúhlasiť konateľ odporcu a navyše, v zmysle čl. II. bod 5 VOP, zmeny vyžadujú vždy písomnú formu.

Odporca má za to, že čiastočnú úhradu 3. predfaktúry, ktorú uhradil len z dobrej vôle vzhľadom na rozpracovanosť diela, nemožno považovať v žiadnom prípade za uznanie zvyšku záväzku.

Odstúpenie od zmluvy z dôvodu omeškania s úhradou vyúčtovanej faktúry, t.j. 3. predfaktúry, na ktorej vystavenie navrhovateľ nemal oprávnenie, považuje odporca za neplatné, a tvrdenia navrhovateľa v odvolaní týkajúce odstúpenia od zmluvy za účelové.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojedávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a po preskúmaní obsahu spisu, oboznámení sa s odvolaním navrhovateľa sa vyjadrením odporcu k odvolaniu dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, pretože rozsudok vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a tým aj nesprávneho právneho posúdenia veci. Závery prvostupňového súdu o tom, že navrhovateľ nebol oprávnený na vystavenie tretej predfaktúry, resp. akejkol'vek zálohovej platby, ktorá prevyšovala 70% z ceny diela, a že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie ním tvrdených skutočností, sú predčasné.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplata sumy 3.739,31 eur s 9% úrokom z omeškania od 24.3.2012 až do zaplata, a to na základe vyúčtovacej faktúry č. 03120017 zo dňa 9.3.2012, splatnej dňa 23.3.2012. Dôkazom je samostatný návrh zo dňa 16.5.2012, doručený dňa 23.5.2012, ako aj samotná faktúra č. 03120017 (č.l. 18 súdneho spisu). Je teda zrejmé, že predmetom sporu nebola úhrada predfaktúry č. 0025/2011 zo dňa 5.12.2012 na sumu 7.861,11 eur, splatná dňa 8.12.2012 (resp. jej časť), ale konečná vyúčtovacia faktúra. Súd prvého stupňa v tomto smere nevykonal dostatočné dokazovanie, a to aj s poukazom na samotný obsah zmluvy o dielo, z ktorej vyplýva, že po úhrade prvých dvoch zálohových platieb vo výške 40% a 30% z ceny diela nasleduje vyúčtovanie zostatkovej hodnoty ceny diela.

Súd prvého stupňa nevykonal dostatočné dokazovanie ani za účelom zistenia, v akom rozsahu a v akej kvalite bolo dielo navrhovateľom vykonané, či dielo bolo v súlade s projektovou dokumentáciou, a aké boli dodacie podmienky podľa zmluvy, resp. VOP navrhovateľa.

Súd prvého stupňa taktiež pochybil, keď nevypočul navrhnutého svedka W.. T., ktorý bol kontaktnou osobou a ktorý bol uvedený aj v objednávke (zmluve) v časti adresát. Súd prvého stupňa ani nezdôvodnil, prečo návrh na výsluch svedka T. zamietol, hoci najprv ho predvolával na výsluch na deň 16.6.2014 a po nedoručení predvolania bez ďalšieho návrhu na jeho výsluch zamietol, dokazovanie vyhlásil za skončené a vyhlásil predmetný rozsudok.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 132 O.s.p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Zamietnutím návrhu navrhovateľa na vykonanie dôkazu výsluchom svedka W.. T. súd nevykonal dôkaz na zistenie rozhodujúcich skutočností, t.j. či mal oprávnenie konať za odporcu, v akom rozsahu, či malo dielo vady, v akom rozsahu bolo dielo dokončené a pod. Prítom aj odporca sám uviedol, že p. T. bol koordinátorom stavebných prác.

Záver prvostupňového súdu je bez vykonania a vyhodnotenia všetkých relevantných dôkazov predčasný. Súd prvého stupňa neprihliadol pri svojom rozhodovaní na všetko, čo v konaní vyšlo najavo a čo má vplyv na riadne zistenie skutkového stavu veci a právne posúdenie veci.

Z formulácie § 132 O.s.p. vyplýva, že súd je povinný dôkazy navzájom si odporujúce hodnotiť a ďalej zdôvodniť, prečo niektoré z nich považuje za nevierohodné, prečo niektoré odmietol vziať pri formulovaní rozhodnutia do úvahy a prečo sa niektorými dôkazmi odmietol vôbec zaoberať. Rozhodnutiu súdu vo veci samej musí teda predchádzať činnosť súdu zameraná na spoľahlivé zistenie skutkového stavu - dokazovanie, zodpovedajúce garanciam spravodlivého súdneho konania. Nedostatky odôvodnenia rozhodnutia v hodnotení dôkazov spolu s nevysvetlením dôvodov, prečo sa súd odmietol zaoberať s právne významnými námietkami, zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

Odvolací súd preto rozsudok prvostupňového súdu podľa podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. zrušil a podľa ods. 2 mu vec vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí vo veci rozhodne súd prvého stupňa i o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Uvedené rozhodnutie je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.